

Kitab Yoèl lan Pasamuwan Advent Dina Kaping Pitu Laodikia - Nomer Sangalas

Jeff Pippenger

2025-12-25

Angka Sangalas

Singa saka taler Yehuda iku sawijining jeneng kanggo Gusti Yesus, kang nekanaké pakaryan Sang Kristus ing ngèstoni lan banjur mbikak segel Sabda-Nya kang asipat nabi. Ing Wahyu bab lima, Singa saka taler Yehuda, kang uga iku oyodé Dawud, wus menang supaya bisa mbikak kitab iku. “Oyod” saka Dawud iku Isai, lan oyodé Isai iku Peres, lan oyodé iku Yehuda, lan oyodé iku Yakub, lan oyodé iku Iskak, lan oyodé iku Abraham. Oyodé Dawud utawa Isai, nalika kasebat gegandhèngan karo Singa saka taler Yehuda, nekanaké paugeran wiwitan lan pungkasan, yaiku Alfa lan Omega. Nalika Wahyuning Gusti Yesus Kristus dibikak segelé ing Wahyu bab siji, sipat utami saka watak-Nya yaiku bilih Panjenengané iku Alfa lan Omega. Sapa Panjenengané iku, uga dadi paugeran kang dienggo kanggo mbikak segel-wejangan nabi kang wis disegel déning Singa saka taler Yehuda, nalika Panjenengané netepaké yèn wus tekan wektuné.

Kabukane Pangandikaning Allah sing asipat nubuat iku minangka salah siji unsur saka pakaryan panebusaning Allah nalika Panjenengane ngagem kakuwataning Pangandikané kanggo nuwuhake kawangunan-kawangunan manut karsané. Sister White ngandika bilih nalika kitab Daniel lan Wahyu luwih dipunmangertosi kanthi becik, bakal katitik wonten ing antawisipun kita satunggaling kawangunan ageng. Cahyaning Pangandikaning Allah sing asipat nubuat iku kang nuwuhake kawangunan lan reformasi manut karsané.

Ningali ing dina-dina wekasan, Sister White nyebut sawijining reformasi agung kang kelakon ana ing satengahing umaté Allah ing jaman pungkasan. Kabisan urip manèh lan reformasi-reformasi ing sajarah suci kabèh kasil kawiwitan saka Sabdaning Allah, lan saben mangsa suci mau nuding marang kabisan urip manèh lan reformasi agung kang pungkasan, kang wiwit ora suwé sadurungé angger-angger Minggu. Kabisan urip manèh mau dumadi marga saka kabukaking segel Sabdaning Allah. Pitu gludhug iku wis kasegel, kaya dene kitab Daniel ing pasal rolas.

Nalika kita ngetrapake ciri-ciri kenabian saka sawijining mangsa panyebaran sing magepokan karo lambang 1260, kita nemokake manawa ing Wahyu sewelas, Musa lan Elia mati ana ing dalan sajrone telung dina setengah. Ing ayat wolulas, wektu bebenduné Allah wus tekan. Musa lan Elia makili umaté Allah sakdurungé cedhaké panutupan mangsa sih-rahmat tumrap manungsa. Wong-wong iku kasebar sajrone 1260 dina simbolis ing dalan-dalané Sodom lan Mesir, ing papan Gusti Yesus kasalib.

Musa lan Élia diparingi kakuwasan kanggo maringi paseksiné wiwit ayat telu nganti ayat pitu, nalika wong loro iku dipatèni ana ing dalan. Yohanes ngrampungaké pangukuran

Padalemané Allah ana ing ayat loro, banjur Musa lan Élia diparingi kakuwasan kanggo maringi paseksiné, ngagem bagor. Pesené Élia lan Musa diparingaké marang Adventisme Millerit Filadelfia ing taun 1844, lan ing taun 1863 swara wong loro mau kasarekaké ing sangisoré adat lan tradhisi kang diwarisaké saka turun-temurun. Wong loro iku diparingi kakuwasan kanggo maringi paseksiné sajroning telung taun setengah, ngagem “bagor,” sawijining pralambang petenging pepeteng kang saya mundhak wiwit taun 1863 lan salajengipun.

Nalika kita ngetrapaké definisi Sister White ngenani pitu gludhug minangka pralambang kedadeyan-kedadeyan malaékat kapisan lan kapindho, kanthi tatah “larik ing ndhuwur larik”, kita mbangun sawijining sajarah sing diwiwiti déning rawuhipun sawijining malaékat mawa sawijining pesen; nanging “larik ing ndhuwur larik”, malaékat iku sekaligus minangka malaékat kapisan lan kapindho. Sing siji nyelehaké sikilé ing dharatan lan sikil sijiné ing segara ing tanggal 11 Agustus 1840, lan sing sijiné rawuh nalika kuciwa gedhé tanggal 19 April 1844.

Waymark salajengipun ing saben sajarah paralel punika inggih asta Allah, ingkang kagayut kaliyan têtabelanipun Habakuk. Ing ngandhapipun malaékat ingkang kapisan, bagan taun 1843 dipunasilaken, nanging wonten kalepatan wonten ing sawatara angka. Ing ngandhapipun malaékat ingkang kapindho, asta Allah punika dados satunggaling waymark saking têtabelanipun Habakuk; kawejangan punika kaawakaken nalika Panjenengané nyingkiraken astanipun saking kalepatan punika. Nalika Panjenengané nyingkiraken astanipun, pawartos punika saya ngrembaka kanthi tumata ngantos dumugi ing puncakipun ing pakempalan kémah Exeter, sakderengipun kuciwa ing tanggal 22 Oktober 1844.

Loro garis iku nandhani sawijining pekabaran saindenging jagad, awit malaékat kang rawuh iku nyelehake siji sikilé ana ing dharatan lan siji sikilé ana ing sagara, lan ilham maringi weruh marang kita manawa iki makili sawijining pekabaran saindenging jagad. Malaékat iku uga nandhani wiwitaning wektu tundha ing pasemon bab sepuluh prawan. Ing tenger dalan kang kapisan iki kita uga weruh astané Allah ngetokake sawijining goroh. Ing tanggal 19 April 1844, miturut makna profetik katon kaya-kaya wahyu iku goroh, nanging wong-wong kang duwé kasabaran, padha ngenteni, lan sanadyan wahyu iku tundha, wahyu iku ora goroh. Nanging nalika garis kang lagi kita bangun iki diwiwiti, gorohing kuciwa kang kapisan iku ditandhani minangka sawijining sipat saka tenger dalan kang kapisan.

Mula tandha dalan saka astaning Allah lan loh-lohé Habakuk nuduhaké bilih Allah nutupi sawijining kalepatan lan banjur nyingkiraké astanipun saking kalepatan mau. Ing sajarah Millerite, kalepatan punika diparengaké déning Allah ing sasi Méi 1842, nalika bagan punika dipun-cithak, lan sawisé punika kalepatan mau kasunyatan nalika taun 1843 rampung; nanging sawatara wektu sawisé iku, Gusti nyingkiraké astanipun saking kalepatan wonten ing angka-angka punika. Kalepatan punika dumugi wiwit sasi Méi 1842 ngantos ing satunggaling wektu sawisé kuciwa ingkang kapisan. Kanggé malaékat ingkang kapisan, astaning Allah lan loh-lohé Habakuk dipun-tengeri ing sasi Méi 1842, nanging nyingkiraken astanipun wonten ing sajarah malaékat ingkang kapindho punika badhé dumados boten

dangu sawisé kuciwa ingkang kapisan.

Iki nandhani waymark saka “tangan” minangka sawijining periode kenabian. Periode kang diwiwiti nalika astanipun nutupi sawijining kalepatan, banjur dipungkasi nalika astanipun dipunangkat saka kalepatan mau. Periode nalika astanipun nutupi lan mbukak punika minangka sawijining gambaran babagan pakaryaning Sang Singa saka taler Yehuda nalika Panjenenganipun ngesegèl banjur mbikak segèl pepadhang kenabian. Panjenenganipun nutupi kayekten, banjur ngandharake kayekten kang padha iku piyambak—ing sajroning pepadhang kang béda, nanging ora mbantah pepadhang kang wiwitan. Panjenenganipun nindakaken punika supados ngasilaken kawangunan lan reformasi saka Panguwuh Tengah Wengi Millerite.

Wektu tundha, kang diwiwiti nalika tekane malaekat, rampung nalika astanipun dipunicalaken, mangkono mbikak pamedhar padhang sunnat, kang miwiti “gerakan sasi kapitu” sing nuntun marang pekabaran Midnite Cry ing pasamuwan kémah Exeter, ing ngendi pekabaran punika malih dados ombak pasang ingkang nggegirisi, nganti lawanging sipep ditutup nalika kuciwa ageng. Pawujudan panguwaosipun Allah lumantar pambikaking Sabdanipun ngasilaken kawangunan lan reformasi ingkang tansaya saya mundhak.

Ing taun 1863, gerakan Millerit Laodikia kalarang nyabrang Kali Yordan, lan dipasrahake menyang ara-ara samun awit wis mbenturi watu marang Élia lan Musa. Pesené William Miller iku pesené Élia, lan pesen dhasaré Miller iku “pitung kaping” kagungané Musa. Nolak “pitung kaping” iku padha karo matèni Musa, lan nolak kayektèn dhasar kang diaturaké déning Miller, iku padha karo matèni Élia. Ing taun 1863, utusan lan pesen iku dipatèni ana ing dalan, lan wiwit titik iku, siji-sijiné dalan kanggo nemokaké wong-wong mau yaiku nggolèki kuburané ana ing dalan-dalan lawasé Yérémia. Wong-wong mau mati ana ing dalan—yaiku nganti wong-wong mau ditangèkaké manèh. Wong-wong mau ditangèkaké manèh nalika “prastawa-prastawa mangsa ngarep saka pitu gludhug” kang bakal “dicethakaké manut urutané” diulang manèh—ing sajarahé satus patang puluh papat èwu.

Nalika sajarahing malaékat kapisan dilapiské ing ndhuwuré sajarahing malaékat kapindho, struktur kenabian ngetokaké sawijining titik rujukan kanggo ngetutaké astané Kristus, yaiku pepadhang ing dalan Panguwuh Tengah Wengi. Pepadhang asli saka Panguwuh Tengah Wengi madhangi dalan iku, lan pepadhang saka “lengen tengen-Nya kang mulya” iku kang nuntun lumakuning dalan munggah ing dalan mau.

“Aku kados-kados kaubengi ing pepadhang, lan kados-kados saya munggah saya inggil saking bumi. Aku minger nyawang golongan Advent ing jagad, nanging boten saged manggihaken wong-wong punika, nalika wonten swanten ngandika dhateng kula, ‘Pirsanana malih, lan pirsanana rada langkung inggil.’ Ing ngriku, kula ngangkat mripat, lan nyumurupi satunggaling dalan ingkang lurus lan ciut, kapandhegaken ing inggil adoh ngungkuli jagad. Ing dalan punika, para umat Advent sami lumampah tumuju ing kitha ingkang mapan wonten ing pucaking dalan ingkang adoh. Wonten pepadhang padhang kasade wonten ing wingkingipun ing wiwitaning dalan punika, ingkang malaékat

ngandikakaken dhateng kula bilih punika punika ‘pekik tengah wengi.’ Pepadhang punika madhangi sadawaning dalan, lan maringi pepadhang tumrap sukunipun, supados sami boten kesandhung.”

“Manawa wong-wong mau tetep netepaké paningalé marang Gusti Yésus, kang ana ing sangarepé, nuntun wong-wong mau menyang kutha iku, wong-wong mau padha slamet. Nanging ora suwé sawisé kuwi, sapérangan dadi kesel, lan kandha yèn kutha iku isih adoh banget, lan wong-wong mau ngarep-arep wis mesthiné mlebu ing kono sadurungé. Banjur Gusti Yésus bakal nguwataké wong-wong mau kanthi ngangkat astané tengen kang mulya, lan saka astané mau medal pepadhang kang nglayang ing sadhuwuré golongan advent, lan wong-wong mau padha sesambat, ‘Alleluia!’ Liyané kanthi sembrana nyélaki pepadhang ing wingkingé, lan kandha yèn dudu Gusti Allah kang wis nuntun wong-wong mau tekan saprene. Pepadhang ing wingkingé banjur mati, ninggalaké sikilé ana ing pepeteng kang sampurna, lan wong-wong mau kesandhung lan kelangan pandeleng marang tandha lan marang Gusti Yésus, banjur padha tiba saka dalan mudhun menyang donya peteng lan ala ing ngisor.” Christian Experience and Teachings of Ellen G. White, 57.

Nalika Kristus ngangkat astanipun ingkang mulya, Panjenenganipun migunakaken “astanipun” minangka pralambang pakaryanipun anggenipun nuntun umatipun. Nalika kita nyawijèkaken rawuhipun malaékat kaping kalih kaliyan malaékat kapisan ingkang tumurun nalika 11 Agustus 1840, kita manggihaken bilih kaloroné malaékat punika gadhah sawijining pekabaran wonten ing tanganipun.

“Aku diparingi pratela bab minatipun sakèhé swarga dhateng pakaryan ingkang sami kalampahan wonten ing bumi. Gusti Yésus paring dhawuh dhateng satunggaling malaékat ingkang gagah prakosa supados tumedhak lan maringi pepéling dhateng para pendhudhuk bumi, supaya sami nyawisakaken dhiri kanggé rawuhipun kang kaping kalih. Nalika malaékat punika nilar pasuryanipun Gusti Yésus ing swarga, satunggaling pepadhang ingkang padhang sanget lan mulya sumunar wonten ing ngajengipun. Aku kapangandikani bilih tugasipun punika inggih kanggé madhangi bumi kanthi kamulyanipun lan maringi pepéling dhateng manungsa bab bebendu Allah ingkang badhé rawuh. ...”

“Malaékat kuwat liyané diwènèhi tugas mudhun menyang bumi. Gusti Yésus masrahaké sawijining tulisan menyang tangane, lan nalika panjenengané rawuh ing bumi, panjenengané nguwuh, ‘Babel wis rubuh, wis rubuh.’ Banjur aku weruh wong-wong kang kuciwa mau maneh ngangkat mripaté menyang swarga, nyawang kanthi pracaya lan pangarep-arep marang rawuhipun Gustiné. Nanging akèh kang katon tetep ana ing kahanan bodho, kaya wong lagi turu; éwadéné aku bisa ndeleng tilas kasusahan kang jero ana ing pasuryané. Wong-wong kang kuciwa mau weruh saka Kitab Suci yèn padha ana ing mangsa tundha, lan yèn padha kudu kanthi sabar ngentèni kaleksananing wahyu mau. Bukti sing padha kang nuntun wong-wong mau supaya ngarep-arep Gustiné ing taun 1843, uga nuntun wong-wong mau supaya ngarep-arep Panjenengané ing taun 1844. Nanging aku weruh yèn mayoritas ora nduwèni semangat kang padha, kang

nandhani pracayané ing taun 1843. Kekuciwané wis ngendhogaké pracayané.” Early Writings, 246, 247.

Kaloro malaékat iku minangka salah siji saka telung malaékat sing bebarengan dadi siji pralambang, mula padha selaras sajrone warta kang dilambangaké, sanadyan saben-saben nggambaraké wartané dhéwé sing mirunggan. Kaloro malaékat iku padha nyekel “tulisan” ana ing tangané, sing nglambangaké sawijining ujian. “Malaékat kapisan lan kapindho kudu lumaku sajajar” karo malaékat katelu.

“Allah sampun maringi pesen-pesen ing Wahyu 14 papanipun wonten ing garis wangsit, lan pakaryanipun boten badhé kendhat ngantos tumeka pungkasaning sajarah bumi punika. Pesen malaékat kapisan lan kaping kalih taksih dados kayektèn kanggé wekdal punika, lan kedah lumampah sajajar kaliyan ingkang ndherek punika. Malaékat kaping tiga nglairaken pepèngetipun kanthi swara ingkang sora. ‘Sasampuning perkawis-perkawis punika,’ pangandianipun Yohanes, ‘aku ningali malaékat sanès tumurun saking swarga, kagungan pangwasa ingkang ageng, lan bumi padhang marga saking kamulyanipun.’ Ing pepadhang punika, pepadhanging katiga pesen punika kasawijèkaken kabèh.” The 1888 Materials, 803, 804.

Suster White ngenali malaékat katelu minangka malaékat ing Wahyu wolulas, lan ngenali manawa malaékat kapisan lan kapindho kudu mlaku sajajar karo sajarah kenabian kang diwakili déning malaékat katelu ing Wahyu wolulas. Mulané, panjenengané nyelarasaké tumuruning malaékat kapisan ing 11 Agustus 1840 karo 9/11, lan ngenali manawa malaékat ing Wahyu wolulas iku “malaékat katelu.” Malaékat katelu iku sing pungkasan saka telu mau, lan dipratandhani déning sing kapisan; lan amarga alasan iki Suster White mratélakaké marang kita manawa misi malaékat kapisan iku padha persisé karo misi malaékat ing Wahyu wolulas, amarga misi kalorone malaékat iku kanggo “madhangi bumi kanthi kamulyané.”

“pitu gludhug” punika makili sawijining pamedharan prastawa-prastawa ing sajroning sajarahé malaékat kapisan lan kapindho, kang bakal kaulang manèh ing sajarahé malaékat katelu. Inspirasi sampun nuntun bilih nalika kita nyelarasaken sajarah-sajarah punika “baris demi baris”, tumedhaké malaékat kapisan ing taun 1840 selaras kaliyan tumedhaké Panjenengané ing 9/11. Punika nandhesaken sawijining pesen ujian ingkang kedah dipunpangan bebarengan kaliyan kalih seksi, lan nyelarasaken sawijining kuciwa kaliyan waymark kapisan.

“pitu gludhug” iku nggambarake mangsa kenabian sing diwiwiti kanthi sawijining kuciwa lan dipungkasi kanthi kuciwa sing luwih gedhé.

Nalika garis profètis tumurune malaékat kang kapisan dilarasaké karo rawuhipun malaékat kang kapindho, iku ngasilaké “sawijining struktur kayektèn.” Kayektèn ditegesi minangka telung undhak-undhakan, kanthi undhak-undhakan kang kapisan lan kang pungkasan padha, déné undhak-undhakan kang ana ing tengah nggambaraké pambrontakan. Nalika malaékat kang kapisan lan kang kapindho dilarasaké karo rancangan iki, iku ngasilaké

sawijining struktur kang kawangun saka malaékat kang kapisan lan kang kapindho, kang nedahaké malaékat kang katelu ing Wahyu wolulas, lan malaékat kang katelu ing Wahyu wolulas iku minangka gabungan saka malaékat kang kapisan lan kang kapindho.

Malaékat katelu ing Wahyu wolulas kawangun saka rong swara. Swara kang kapisan kasembadan nalika gedhong-gedhong ing New York ambruk nalika 9/11, lan swara kapindho ing ayat papat iku yaiku undhang-undhang Minggu. Ing sajroning wektu wiwit saka 9/11 nganti tekan undhang-undhang Minggu, malaékat katelu ing Wahyu wolulas makili sawijining gabungan saka malaékat kapisan lan kapindho. Amarga iki kasunyatané, migunakaké sajarahé rong malaékat mau “line upon line,” kanggo makili sajarah malaékat katelu ing Wahyu wolulas—iku ateges nyalarasaké malaékat kapisan lan kapindho, karo malaékat kapisan lan kapindho.

Loro malaékat rawuh ing pepeteng pisanan, lan loro-loroné malaékat iku gegandhengan sacara profetik, lan loro-loroné nduwèni pawarta pangujian kang ana ing tangané malaékat. Waymark sabanjuré kang katuduhaké ing garis iku yaiku papan-papan Habakkuk, kang sesambungan kanthi langsung karo tangané Gusti Allah. Ing garis malaékat pisanan, bagan 1843 diprodhuksi ing sasi Mei 1842, lan ing garis malaékat kapindho, ora ana bagan. Bagan iku wis rampung nalika rawuhé malaékat kapindho. Waymark papan Habakkuk ing garis malaékat kapindho iku yaiku dipundhuté tangané Gusti Allah saka sawijining kalepatan ing angka-angka bagan 1843.

Astane nutupi sawijining kaluputan ing pratandha dalaning malaekat kang kapisan, lan astane iku dipunpendhet ing pratandha dalan kang padha mau, ing garis malaekat kang kapindho. Mangkono; pratandha dalaning papan-papan Habakuk ing garis-garis sejajar malaekat kang kapisan lan kang kapindho nggambarake rong langkah. Ing langkah kang kapisan astane nutupi sawijining kaluputan, lan ing pungkasaning mangsa pratandha dalaning papan-papan Habakuk, Panjenengane pendhet astane. Mangsa angentosi diwiwiti nalika rawhipun malaekat kang kapindho, lan mangsa angentosi iku rampung kanthi tumata alon-alon, diwiwiti kanthi pendheting astane. Pratandha dalaning papan-papan Habakuk nggambarake sawijining jangka wektu kang katandhani dening asta Kristus ing wiwitan lan astane ing pungkasan.

Loro tangan ditandhani ing kuciwa kang kapisan, lan kalorone nduwèni sawijining piweling pangujian kang kudu ditampa lan dipangan. Banjur sawijining mangsa wektu kenabian, kang nggambaraké kayektèn-kayektèn dhasar, diwiwiti nalika astané Allah nutupi lan dipungkasi nalika astané miyakaké. Waymark sabanjuré yaiku pakempalan kémah ing Exeter, ing ngendi panguwuh ing tengah wengi misahaké lan nyucèkaké wong-wong kang bakal ngetutaké astané Kristus mlebu ing Papan Mahasuci.

Nalika Kristus lumebet ing Papan Mahasuci, Panjenengane ngangkat astanipun menyang swarga lan supaos bilih wekdal sampun boten wonten malih. Panjenengane nembe ngesel “pitu gludhug” ingkang nggambaraken sajarahing malaékat kalih ingkang kapisan, ingkang katitèn malih wonten ing sajarahing malaékat ingkang kaping tiga. Panjenengane ngesel

“pitu gludhug” punika kados dene Panjenengane ngesel pameca-pameca Daniel wonten ing bab kaping rolas. Wonten ing Daniel bab kaping rolas, ing wiwitaning tigang mangsa wektu simbolis, Kristus ngangkat astanipun kalih menyang swarga lan martosaken bilih manawi panyebaran umatipun Allah sampun kalampahan, tiyang-tiyang ingkang dados “wong kang padha kaéram-éram” badhé kasucekaken lan kaangkat dados pisungsung. Susunaning malaékat kapisan lan kapindho ingkang sakmenika kita pirsani punika, kanthi simbolis nedahaken astanipun Allah ing saben tindak.

Nalika Panjenengane nutupi kayekten, iku ngasilake sawijining kuciwa, lan nalika Panjenengane nyingkirake asta-Nya, pepadhang kaasilake, lan pepadhang iku yaiku pepadhange pekabaran Panguwuh Tengah Wengi. Kuciwaning kang kapisan tumuju marang kuciwaning kang agung nggawa pratandha alfa lan omega lan katetepake ana ing sajroning struktur kayekten. Wiwitan nggambarake wekasan, lan tenger dalam ing antarane loro kuciwan iku nggambarake akibat saka panyegelan lan pambukakan segel tabel-tabel Habakkuk, kang minangka pambukakan segel dalam-dalam kuna Yeremia, lan nggambarake dhasar kang ing sandhuwure Pedaleman Suci diadegake sadurunge angger-angger Minggu, nalika Pedaleman Suci kang wis rampung diangkat ngungkuli sakehing gunung. Tenger dalam ing tengah sajroning pangandikaning kayekten nggambarake pambrontakan, lan ing sajarah kang diwakili dening pamisahan pungkasan antarane gandum lan lolium, iku mratelakake pambrontakane para prawan bodho.

Pambangkangan kang diwakili déning tenger dalam saka loh-lohé Habakuk iku diwakili minangka sawijining prosès kang maju lumaku, amarga iku dudu mung siji tenger dalam, nanging sawijining mangsa kang nduwèni wiwitan lan pungkasan kang wis katetepaké, kaya kang diwakili déning astané Gusti Allah. Astané Gusti Allah kaping pindho ana ing pepéthan kapisan, amarga ana loro malaékat kang loro-loroné ngasta sawijining pawarta ana ing astané. Tenger dalam pambangkangan sabanjuré nduwèni asta wiwitan lan asta pungkasan, mula iku uga nduwèni loro asta ing sajroning sipat-sipat kenabiané. Tenger dalam katelu saka pepéthan kang luwih gedhé iku nandhani Kristus ngangkat astané sarta sumpah marang swarga, ana ing pasemon kang padha nalika pitu gludhug iku dimeterakaké, kaya déné ing Daniel bab rolas. Ing titik kang pas nalika Malaékat iku nandhani pungkasan saka susunan kenabiané loro malaékat kapisan kang saiki kita rembug, Panjenengané mungkasi panrapan wektu kenabian, lan mapanaké sarirané ana ing sawijining pasemon kang saajar ing kitab Daniel, ing kana Panjenengané ora ngangkat astané, nanging ngangkat loro astané.

Ing Daniel rolas ana telung mangsa kenabian sing dibukak segelé ing dina-dina pungkasan, awit iki kang bakal tumiba marang umaté Allah ing dina-dina pungkasan. Bab pisanan kang kasebut ing wahyu pungkasan Daniel sing nggayuh pucak yaiku menawa Daniel, kang makili umat karihané Allah, nduwèni pangerten bab loro-loroné, yaiku prakara mau lan wahyu iku. Bab pungkasan kang kacathet déning Daniel yaiku kepriyé tambahing kawruh iku digunakaké déning Singa saka taler Yehuda kanggo ngasilaké kawangunan lan pambaruan pungkasan ing antarané umaté Allah kang katandhani minangka wong-wong sing padha

mangertèni. Panjenengané ngrampungaké panyegelan umat-Nya kanthi mbukak segelé “pitu gludhug” ing Kitab Wahyu gegandhèngan karo pambukan segelé “telung mangsa” ing Daniel rolas.

Nalika Gusti Yesus nerangake menawa ing wekasaning telung dina setengah profetik panyebaran kakuwatané umat Allah, kabèh “kaélokkan” bakal kasampurnakaké—Panjenenganipun lagi nuding marang Juli 2023, nalika telung dina setengah pati ing lurung-lurung miturut Wahyu sewelas wis rampung. Saiki kaélokkan-kaélokkan iku bakal kasampurnakaké sadurungé angger-angger dina Minggu. Panjenenganipun nandhani Juli 2023 kanthi ngangkat ora mung siji, nanging loro-loroné asta. Kanthi mangkono Panjenenganipun lagi nandhani pungkasaning wektu tundha, kaya nalika Panjenenganipun mbusak asta-Nipun saka kaluputan ing sajarah Millerit. Kuciwaning pangajab kang kapisan dumadi tanggal 18 Juli 2020, kaya sing dipratandhakaké déning kuciwaning pangajab kapisané golongan Millerit, lan wektu tundha wiwit banjur lumaku nganti Panjenenganipun nglurusaké asta-Nipun kaping pindho kanggo nglumpukaké umat sésa-Nipun ing Juli 2023.

Kuciwa pisanan dipratandhakaké déning astané Allah kang nutupi sawijining kaluputan, yaiku, tumrap para Millerit, nalika ngenali taun 1843, tinimbang 22 Oktober 1844. Kuciwa iku dipratandhakaké ana ing ayat rolas saka pasal rolas. Kuciwa pisanan dipratandhakaké déning astané Panjenengané kang nutupi kaluputan mau, lan dadi pralambang tumrap para Millerit kang mlebu ing kuciwa pisanan. Tembung ing ayat rolas iku yaiku “teka.” Rahayu wong kang ngentosi, lan kang “teka” ing 1335; rahayu wong kang “teka” ing kuciwa 19 April 1844. Tembung kang dipunjarwakaké dadi “teka” tegesé “nggepok” utawa “nyandhak.” Para Millerit ngalami kuciwa pisanan nalika taun 1843 nyandhak taun 1844. Ayat rolas saka Daniel rolas ngenali kuciwa pisanan saka 19 April 1844, nanging kanthi luwih langsung ngenali kuciwa pisanan saka 18 Juli 2020.

Mangsa wangsit kang kapisan lan mangsa wangsit kang pungkasan saka telung mangsa kang dibukak segelé ing wektu wekasana, nalika kawruh saya katambah lan ngrampungaké pamisahan pungkasan antarane gandum lan ilalang, mula mratélakaké yèn pambukakan segel pepadhang wangsit kang nyégel wong satus patang puluh papat ewu iku mangsa wangsit kang padha.

Perangan kapisan ing ayat pitu iku minangka pungkasané panyebaran saka telung setengah dina ing Wahyu sewelas, yaiku ing sasi Juli 2023, lan perangan ing ayat rolas iku minangka wiwitané panyebaran kang padha iku ing tanggal 18 Juli 2020. Alfa lan Omega wus nandhani sajarahé pitu gludhug ing Daniel rolas, minangka sajarah kang diwiwiti ing kuciwa tanggal 18 Juli 2020 lan rampung telung setengah dina simbolis sawisé iku, yaiku ing sasi Juli 2023. Sing ora kalah wigatiné yaiku yèn nalika Alfa lan Omega nandhani wiwitan lan pungkasaning wektu tundha pungkasan, Panjenengané ngangkat ora mung siji, nanging kaloro astanipun marang swarga lan sumpah demi Panjenengané kang gesang ing salawas-lawasé.

Sang Putraning Allah, kang uga putraning manungsa, lagi ngucapake sumpah bebarengan karo Sang Rama, ing panggonan sing padha, ing ngendi wiwitan pucaking carita umat prajanjianing Allah diwiwiti, nalika Sang Kristus kawitan nimbali Abram kanthi janji, banjur netepake janji iku kanthi sumpah. Copoten kasutmu, awit kowé ana ing lemah suci!

Huruf tengah saka telung periode kenabian iku ora liya yaiku panggenapan omega saka wangsit wektu prejanjian Abram lan Paulus sajrone 430 taun, kaya dene kaambarake ing 1290 taun ing ayat sewelas. Ayat iku, manawa dicedhaki nganggo pangerten Millerite, ngenali sawijining periode telung puluh taun minangka wektu panyiyapan tumrap kapausan, banjur katut déning 1260 taun panganiaya kapausan sawisé iku. Patang atus telung puluh tauné Abram makili perbudakan lan pambébasan ing sawijining bangsa tartamtu, gegandhengan karo telung puluh taun pisanan sing makili Gusti lumebet ing prejanjian karo Abram. Telung puluh taun panyiyapan tumrap para imam diwiwiti ing taun 1989 ing wektu pungkasan, lan telung puluh taun iku rampung ing hukum Minggu, nalika ayat iku nerangake manawa nistha kang njalari karusakan bakal dipasang, lan banjur bakal nganiaya umat Allah sajrone 1260 taun simbolis, selaras karo 42 sasi simbolisé Yohanes ing Wahyu telulas.

Gerakan pambaruan saka satus patang puluh papat ewu kawiwitan ing taun 1989, nalika Gusti miwiti pakaryan Panjenengane kanggo nyawisake sawijining kalungguhan imam supaya ngladeni sajrone krisis ing satengahe wengi, kang kawiwitan ana ing angger-angger Minggu. Sang Alfa lan Omega jumeneng ana ing sadhuwure banyu Hiddekel lan ngangkat kaloro astane marang swarga, sumpah manawa nalika pamecahan wiwit 18 Juli 2020 nganti Juli 2023 wus katetepake kaleksanan, kaelokan-kaelokan kang ana gandheng cenenge karo pakaryane Kristus ing nggabungake Kaswarganipun karo kamanungsan bakal rampung.

Iki minangka pawartos sing padha saka pasal sepuluh, ing runtuting gludhug pitu, amarga Panjenengané ora mung mungkasi panrapan wektu nabi ana ing kono, nanging Panjenengané uga netepaké yèn ing dina-dina muni trompèt kapitu, wewadiing Allah bakal rampung. Wacana sing sajajar ing Daniel rolas nandhakake yèn nalika panyebaran iku rampung ing Juli 2023, ngrampungaké panyegelan umaté Allah uga bakal rampung, kaya sing dilambangaké déning muni trompèt kapitu sing bebarengan karo Kristus ngangkat astané lan supaos ing kaloro wacana sing sajajar mau.

Periode kenabian kapisan lan periode kenabian pungkasan saka pekabaran telu-lapis ing Daniel rolas ngemu tandha alpha lan omega. Periode kapisan ing ayat pitu ngenali pungkasan saka periode sing padha iku uga, kang wiwitane ditandhani déning ayat rolas. Ing antarané ayat pitu lan rolas, sajarah wektu wekasan wiwit taun 1989 nganti tumekaning panutupan wektu sih diwakili. Ing antarané periode alpha ing ayat pitu lan sajarah omega ing ayat rolas, pambrontakan pungkasaning manungsa wiwit saka angger-angger Minggu nganti Mikhail jumeneng diwakili, lan iku diwakili ana ing pasal sing padha nalika Mikhail jumeneng.

Pambrontakan ing periode tengah iku utamané minangka sajarah njaba bab pambrontakan, nanging telung puluh taun kapisan iku minangka sajarah njero bab panyawisan para imam kang sesambungan adu langsung karo kakuwatan-kakuwatan njaba kang kaambarake ing periode 1260 sabanjuré.

Mangsa tengah punika nggambaraken pambrontakaning aksara kaping tigabelas saking abjad Ibrani, lan punika manunggal kaliyan ingkang internal awit punika nedahaken perang pungkasan saking kontroversi ageng ing planit bumi, salebeting mangsa percobaan taksih lumampah. Pamanunggalanipun antawisipun ingkang eksternal lan internal ugi dados pesenipun wahyu pungkasanipun Daniel, ingkang dipunlambangaken déning kali Hiddekel lan tigang bab ingkang ugi ngasta tapak pratandha Alpha lan Omega, sarta katata adhedhasar struktur kayekten. Bab kapisan lan bab pungkasan ngrembag panyegelan umatipun Allah ingkang dipungambaraken minangka lintang-lintang ingkang sumorot ing salawas-lawase. Bab tengah pambrontakan punika nandhesaken sajarah ingkang sami, ingkang dipungambaraken wonten ing ayat kaping sewelas kanthi 1290 taun, ingkang dados ayat tengah wonten ing struktur ingkang sami punika.

Nalika Kristus migunakaké tangané ing sajroning struktur kenabian, iku nglambangaké akèh bebener, nanging uga nglambangaké dalan kang Panjenengané pimpin tumrap umaté. Wahyu Yesus Kristus wiwit kabikak segelé ing wulan Juli 2023. Kabikaké segel iku kalebu uga kabikaké segelé pitu gludhug lan pesené Daniel kaya kang kagambaraké ing pasal rolas. Kabikaké segel iku dumadi ing sajroning sajarah kang kapethuk ing ayat patang puluh, kang diwiwiti ing 1989 lan rampung ing Hukum Minggu. Ing sajarah iku umaté Allah bakal disegel, lan wong-wong iku disegel déning kawutahaning Roh Suci. Kawutahan pungkasan saka Roh Suci dipacakaké ing pasal kawolu kitab Wahyu, ing kono iku kagambaraké minangka segel kapitu, lan mulané segel kang pungkasan. Singa saka taler Yehuda wis menang ing pasal lima kanggo mbikak kitab kang disegel nganggo pitu segel.

Segel kaping nem nuwuhake pitakonan ing pungkasan bab enem, kanthi takon sapa kang bakal bisa tetep ngadeg sajrone mangsa nalika wis ora ana manèh pangantaran tumrap dosa.

Amarga dina gedhe bebenduné wus rawuh; lan sapa kang bakal bisa tetep jejeg? Wahyu 6:17.

Bab sabanjuré, utawa bisa dipunsebat ayat sabanjuré, nglairaké pamedharan bab panyegelan tumrap satus patang puluh papat ewu lan umat akèh sing ageng, kang kaimpun mlebet ing Kratoné Allah sajroning krisis angger-angger dina Minggu. Satus patang puluh papat ewu iku minangka wangsulan tumrap pitakoning segel kaping enem. Sasampunipun piyambakipun kagambaraken ing bab pitu, lajeng bab wolu nandhesaké bilih segel kaping pitu lan ingkang pungkasan punika dipunicali.

Lan nalika Panjenengané wus mbukak segel kang kapitu, ana kasepen ing swarga watara satengah jam lawasé. Lan aku weruh para malaékat pitu kang padha ngadeg ana ing ngarsané Allah; lan marang wong-wong mau kaparingaké slomprèt pitu. Lan ana malaékat liyané teka lan ngadeg ana ing mesbèh, nyekel pedupaan emas; lan marang

dhèwèké kaparingaké menyan akèh, supaya dipasrahaké bebarengan karo pandongané para suci kabèh ana ing mesbèh emas kang ana ing ngarepé dhampar. Lan kumeluné menyan iku, kang munggah bebarengan karo pandongané para suci, munggah menyang ngarsané Allah saka tangané malaékat mau.

Lan malaékat mau njupuk pedhupaan, banjur ngiseni iku nganggo geni saka mesbèh, lan mbuwang iku menyang bumi; banjur ana swara-swara, gludhug-gludhug, kilat-kilat, lan lindhu. Wahyu 8:1–5.

“Geni,” kang dipratélakaké ing Yesaya pasal nem minangka “bara,” kang déning Sister White diidentifikasi minangka pralambang sesucèn, dijupuk saka misbyah lan dibuwang menyang bumi. “Geni” saka swarga ing Pentekosta dipratélakaké minangka ilat-ilat “geni.” “Geni” iku kang dienggo déning Utusaning Prajanjian kanggo nyucèkaké para putrané Lewi.

“Sing nyekel garpu pangirik ana ing tangané, lan Panjenengané bakal ngresiki tenan lantainya pangirikané, sarta nglumpukaké gandumé menyang lumbung.’ Matius 3:12. Iki minangka salah sawijining wektu panyucèn. Lumantar pangandika kayekten, damen iku lagi dipisahaké saka gandum. Awit padha banget gumunggung lan mbeneraké awaké dhéwé nganti ora gelem nampani pamrayoga, banget tresna marang jagad nganti ora gelem nampa urip andhap-asor, akèh wong banjur nyingkur saka Gusti Yésus. Akeh wong isih nindakaké prakara sing padha. Jiwa-jiwa diuji ing jaman saiki kaya para murid mau diuji ing papan pangibadah ing Kapernaum. Nalika kayekten digawa ngantos tumeka ing ati, wong-wong mau weruh yèn uripé ora selaras karo karsané Allah. Wong-wong mau weruh preluné owah-owahan sing satuhu ing njero awaké dhéwé; nanging padha ora gelem nindakake pakaryan nyangkal awak sing kudu dipanggul. Mulané padha nesu nalika dosané kababar. Padha lunga kanthi krasa kesandhung, kaya para murid ninggalaké Gusti Yésus, karo sesambat, ‘Iki tembung kang abot; sapa kang bisa ngrungokaké?’” *The Desire of Ages*, 392.

Geni iku kang tumurun marang kurbané Élia, kaya uga tumurun marang kurbané Gidéon marang malaékat. “Geni” panyucekan iku yaiku Sabdaning Allah, awit dadi suci iku padha karo kasucekaké déning Sabdané. “Geni” kang dibuwang mudhun menyang bumi nalika meterai kapitu dibukak iku nandhakaké kakuwataning pesen kenabian kang kabukak ing dina-dina wekasan, nalika swaraning slomprèt kapitu muni, nalika kasampurnaning pungkasan lan sampurna saka prastawa-prastawa kang dilambangaké déning pitu gludhug lan dikukuhaké déning telung mangsa kenabian ing Daniel rolas kang diségèl nganti tumeka dina-dina wekasan.

Wahyu Yesus Kristus kang kabukak segelé pas sadurungé panutupan mangsa pangajiwaing manungsa—nyakup kabukaké segelé pitu gludhug, pambusakan segel kapitu, kabukaké segelé Daniel rolas, lan kabukaké segelé sajarah sing kasingid ing ayat patang puluh saka Daniel sewelas, yaiku sajarah sing piyambak ing kono malaékat takon marang Sang Priya kang nganggo lena alus, punapa ingkang badhé dados pungkasaning kaélokan-kaélokan punika.

Sang Priya ing kain linen mangsuli lan ngandika—Nalika kowé tekan pungkasaning wektu anggonmu ngentèni ing Juli 2023, kowé wis tekan sajarahing panyegelan tumrap satus patang puluh papat èwu.

Panjenengané uga ngandika—ing pungkasaning telu lan satengah dina simbolis ing Wahyu sewelas, sawijining pesen nabi saka kitab Daniel bakal kabukak segelé, kaya kang dilambangaké déning mangsa wekasan ing taun 1798. Kayektèn kang banjur bakal kabukak segelé, ing pungkasaning telu lan satengah dina simbolis, bakal dumunung ana ing sangang ayat saka kitab Daniel piyambak kang nélakaké lan netepaké panyegelan lan pambukaning segel kitab Daniel.

Kita badhé nerusaké prekawis-prekawis punika ing artikel salajengipun.

“Nalika Kristus rawuh ing bumi iki, tradhisi-tradhisi sing wis diwarisaké turun-temurun, lan panfsiran manungsa tumrap Kitab Suci, ndhelikaké saka manungsa kayektèn kaya ana ing Gusti Yesus. Kayektèn iku kakubur ing sangisoring tumpukan gedhé tradhisi. Teges rohaniné kitab-kitab suci wis ilang; awit sajroning kapitadosan sing ora pracaya, manungsa ngancing lawang bandha swarga. Pepeteng nutupi bumi, lan pepeteng kang kenthel nutupi bangsa-bangsa. Kayektèn mirsani mudhun saka swarga marang bumi; nanging ing endi-endi ora katuduhaké cetha ilat-Ilahiné. Sumilaké peteng kaya selubunging pati nyelimuti bumi.”

“Nanging Sang Singa saka taler Yehuda wus menang. Panjenengané mbukak segel kang nutup kitab piwulang ilahi. Donya diparengaké nyawang kayektèn kang murni, tanpa campuran apa waé. Kayektèn piyambak tumurun kanggo nyingsingaké pepeteng lan nentang kasalahan. Sawijining Guru kautus saka swarga kanthi pepadhang kang bakal madhangi saben wong kang teka ing donya. Ana para priya lan para wanita kang kanthi sregep ngupaya kawruh, yaiku pangandika ramalan kang mesthi, lan nalika iku rawuh, iku kaya pepadhang kang sumunar ana ing panggonan kang peteng.” Spalding Magan, 58.

“Para ahli Torèt lan wong-wong Farisi padha ngakoni yèn wong-wong mau nerangaké Kitab Suci, nanging panerangé padha dicocogaké karo gagasan lan tradhisi-tradhisiné dhéwé. Adat istiadat lan pepacuhané saya suwé saya nuntut kanthi abot. Miturut tegesé kang rohani, Sabda suci iku tumrap wong akèh dadi kaya kitab kang kasegel, katutup tumrap pangertèné.” Signs of the Times, 17 Mei 1905.